

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XXII. De consideratione humanæ miseræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

& dic cum Propheta: Ciba me Domine pane lachrymarum, & potum da mihi, in lachrymis, in mensura. *Psal. 79*

CAP. XXII.

De consideratione humane miserie.

MISERES, vbicumque fueris, & quocumque te verteris, nisi ad Deum te conuertas. Quid turbaris, quia non succedit tibi, sicut vis & desideras? Quis est, qui habet *Eccle. 6.* omnia, secundum suam voluntatem? Nec ego, nec tu, nec aliquis hominum super terram. Nemo est in mundo, sine aliqua tribulatione vel angustia, quamuis Rex sit vel Papa. Quis est, qui melius habet? utique qui pro Deo, aliquid pati valet.

2 Dicunt multi imbecilles & infirmi, *Luc. 12.* Ecce, quam bonam vitam ille homo habet, quam diues, quam magnus, quam potens & excelsus? Sed attende ad caelestia bona, & videbis quod omnia ista temporalia, nulla sunt; sed valde incerta & magis grauantia, quia nunquam sine sollicitudine & timore possidentur. Non est hominis felicitas, *Prov. 19*

tas,

tas, habere temporalia ad abundantiam, sed sufficit ei mediocritas. Verè
Iob 14. *Eccle. 2.* miseria est, viuere super terram. Quā-
 tō homo voluerit esse spiritualior, tã-
 tō præsens vita fit ei amarior; quia
 sentit meliùs, & videt clariùs huma-
 næ corruptionis defectus. Nam com-
 edere, bibere, vigilare, dormire,
 quiescere, laborare, & ceteris necessi-
 tatibus naturæ subiacere; verè magna
 miseria est, & afflictio homini de-
 uoto, qui libenter esset absolutus, &
 liber ab omni peccato.

3 Valdè enim grauat̄ interior ho-
 mo, necessitatibus corporalibus in
 hoc mundo. Vnde Propheta deuotè
 rogat, quatenus liber ab istis esse va-
 leat, dicens: De necessitatibus meis
Psal. 24. erue me Domine. Sed væ, non cog-
 noscentibus suam miseriam: & am-
 plius væ illis, qui diligunt hanc mise-
 tam & corruptibilem vitam. Nam in-
Rom. 8. tantum quidam hanc amplectuntur
 (licet etiam vix necessaria laborando,
 aut mendicando habeant) vt si pos-
 sent hîc semper viuere, de regno Dei
 nihil curarent.

Rom. 8. 4 O insani & infideles corde, qui
 tam

tam profundè in terris iacent, vt nihil, nisi carnalia sapiant. Sed miseri, adhuc in fine grauiter sentient, quàm vile & nihilum erat, quod amaauerunt. Sancti autem Dei, & omnes deuoti amici Christi, non attenderunt, quæ carni placuerunt, nec quæ in hoc tempore floruerunt: sed tota spes eorum & intentio, ad æterna bona anhelabat. Ferebatur totum desiderium ipsorum sursum ad mansura & inuisibilia, ne amore visibilium traherentur ad infima. Noli frater amittere confidentiam proficiendi ad spiritalia, adhuc habes tempus & horam.

1. Pet. I

Heb. I I

Rom. I 3

Heb. I 10

5 Quare vis procrastinare propositum tuum? Surge, & in instanti incipe, & dic: Nunc tempus est faciendi, nunc tempus est pugnandi, nunc aptum tempus est emendandi. Quando male habes, & tribularis, tunc tempus est promerendi. Oportet te transire per ignem & aquam, antequam venias in refrigerium. Nisi tibi vim feceris, vitium nõ superabis. Quamdiu istud fragile corpus gerimus, sine peccato esse non possumus, nec sine tædio & dolore viuere. Libenter habere-

Psal. 65

bere-

Rom 7 beremus ab omni miseria quietem;
Genes. 3 sed quia per peccatum perdidimus
 innocentiam, amisimus etiam veram
2. Cor. 5 beatitudinē. Ideò oportet nos tenere
 patientiam, & DEI expectare miseri-
 cordiā; donec transeat iniquitas hæc,
 & mortalitas absorbeatur à vita.

Gen. 6. 6 O quanta fragilitas humana, quæ
 8. semper prona est ad vitia? Hodie con-
 fiteris peccata tua, & cras iterum per-
 petras confessa. Nunc proponis caue-
 re, & post horam agis, quasi nihil pro-
2 Mach. posuisses. Meritò ergo nosipfos hu-
 9. miliare possumus, nec vnquam ali-
 quid magni de nobis sentire; quia tam
 fragiles & instabiles sumus. Citò et-
 iam potest perdi per negligentiam,
 quod multo labore vix tandem ac-
 quisitum est per gratiam.

7 Quid fiet de nobis adhuc in fi-
 ne, qui tepescimus tam manè? Væ
 nobis, si sic volumus declinare ad
 quietem, quasi iam pax sit & securitas,
 quum necdum appareat vestigium
 veræ sanctitatis, in conuersatione no-
 stra. Benè opus esset, quòd adhuc ite-
 rum institueremur, tamquam boni
 nouitij ad mores optimos: si fortè spes
 esset

effet de aliqua futura emendatione, & maiori spirituali profectu.

CAP. XXIII.

De meditatione mortis.

I VALDE citò erit tecum hîc factum, vide aliter quomodo te habeas: hodie homo est, & cras non comparet. Cùm autem sublatus fuerit ab oculis, etiam citò transit à mente. O hebetudo & duritia cordis humani, quod solùm præsentia meditatur, & futura non magis præuidet. Sic te in omni facto & cogitatu deberes tenere, quasi hodie esses moriturus. Si bonam conscientiam haberes, non multùm mortem timeres. Meliùs esset peccata cauere, quàm mortem fugere. Si hodie non es paratus, quomodo cras eris? Cras est dies incerta, & quî scis, si crastinum habebis?

2 Quid prodest diu viuere, quando tam parum emendamur? Ah longa vita non semper emendat, sed sæpè culpam magis auget. Utinam per vnâ diem benè essemus conuersati in hoc mundo. Multi annos computant cõ-

C uer-

Iob 9.

E 14.

11e Lucæ

12 E

Heb. 9.

Matt.

25.

Luc. 12.

Sap. 4.

Mat. 24.

E 25.